

A JEDNAK MONTREAL

„Ena Twigg Medium”

Sobiesław Zasada radzi...

Anglik stulecia

Wyd. A Rok XXXI Łódź, sobota i niedziela 8 i 9 lutego 1975 roku Nr 33 (8137) Cena 1 złoty

P

DZIENNIK ŁÓDZKI

Najstarsza gazeta Łodzi

Odpowiedź robotniczej Łodzi

- Tkaniny koszulowe z „Marchlewskiego”
- Transformatory dla Belchatowa i Huty Katowice
- Zwiększona produkcja deficytowych urządzeń i prefabrykatów

Kolejne posiedzenia KSR łódzkich zakładów przemysłowych, do których nadeszły listy i sekretarza KC PZPR E. GIERKA i prezesa RM PRL P. JAROSZEWICZA, stanowią niebagatelny wpis do księgi robotniczego czynu ostatniego roku pięcioletki i roku VII Zjazdu PZPR.

Załoga ZPB im. J. Marchlewskiego „Poltex” intencje zawarte w liście zrozumiała doskonale. Odpowiada na nie setkami tysięcy metrów tkanin, tysiącami godzin nad poprawieniem organizacji pracy swego zakładu. Ogólna wartość tych zobowiązań wynosi 25 mln zł. Oznacza to wyprodukowanie 28 ton przędzy, 50 tys. metrów tkanin surowych i 70 tys. metrów tkanin wykończonych ponad planowe zadania br. W ramach produkcji antyimportowej zobowiązano się podwyższyć roczny plan produkcji tkanin surowych o 180 tys. metrów. Przede wszystkim jednak dla zwiększenia atrakcyjności swych wyrobów, dla dostosowania ich do potrzeb rynku, zdecydowano wprowadzić do produkcji 700 tys. metrów poszukiwanych tkanin elastobawełnianych na koszulę, a w miejsce prostych artykułów płociennych, 200 tys. metrów tkanin o nowej technologii i wysokich walorach użytkowych. Dlatego też rozpoczęto także modernizację tkalni, szkoli się załogę dla lepszej ob-

slugi nowoczesniejszych urządzeń produkcyjnych.

(Dalszy ciąg na str. 2)

Radzieccy meteorolodzy przewidują wczesną i ciepłą wiosnę

„Wiosna na północnej półkuli nadejdzie prawdopodobnie wcześniej i będzie cieplejsza. Będzie korzystna dla rolnictwa” — twierdzi Urząd Hydrometeorologiczny ZSRR.

Według radzieckich meteorologów niezwykle ciepła pogoda w Europie, jaką notowano w grudniu i styczniu nie wiąże się ze zmianą klimatu. Jest to rzadkie, ale mające już precedensy zjawisko. Na przykład w Moskwie i Leningradzie wystąpiło ono po raz pierwszy w tym wieku. Uczeń tłumacza leżającego ciepłego powietrza, ciągnącego się od Atlantyku aż do Uralu.

ZRF „Profil”

Start łódzkiego zespołu filmowego

Wczoraj wstąpił w Łodzi zespół realizatorów filmowych „PROFIL”. Pomysłowym rezultatem uświetnienia zostały postulaty środowisk twórczych, w tym także publicystów, wysiłki władz partyjnych i administracyjnych.

Słowo start trzeba traktować, jako umowne. Z jednej strony bowiem przygotowania do uruchomienia zespołu trwały dużo wcześniej, wcześniej też podjęto decyzje ministerialne. Z drugiej strony — pierwszy film zespołu może się pokazać, licząc okres realizacyjny, dopiero za kilkanaście miesięcy. Wczoraj zaś członkowie zespołu przedstawili się miastu. Odbyli wizyty i przedstawiciele władz partyjnych i

administracyjnych, spotkali się z reprezentantami środowisk twórczych oraz na specjalnej konferencji prasowej — z dziennikarzami.

Powstanie zespołu trzeba traktować, jako swego rodzaju fakt przemysłowy w powojennej historii kulturalnej Łodzi. Otwiera on duże szanse dla środowisk twórczych miasta i regionu. Wszystko jednak zależy oczywiście od tego, jak szybko zostanie nawiązane i do jakiego stopnia będą owocne, wzajemne kontakty. Zespół filmowy kojarzący w swej działalności wysiłek artystów różnych dziedzin, obok filmowców — także pisarzy, plastyków, muzyków i in., może się stać swego rodzaju węzłem integracyjnym nie tylko środowiska filmowego, lecz całego środowiska ludzi kultury, sztuki i nauk specjalistycznych.

(Dalszy ciąg na str. 2)

W odpowiedzi na list Edwarda Gierka i Piotra Jaroszewicza, załoga największego kombinatu w łódzkim — Zakładów Przemysłu Bawełnianego im. Bojowników Rewolucji 1905 roku w Pabianicach zobowiązała się wyprodukować dodatkowo 346 tys. m tkanin uszlachetnionych wartości ponad 46 mln zł. N/z: Bożena Kałużńska składa tkaniny. CAF — Zbraniecki — telefoto

Konferencja sprawozdawczo — wyborcza warszawskiej organizacji partyjnej

Stołeczna organizacja partyjna uczyniła wszystko aby z nadwyżką zrealizować tegoroczne zadania i osiągnąć dalszy postęp we wzroście nowoczesnej produkcji przemysłowej i budowlanej, w poprawie warunków życia, mieszkaniowych w dziedzinie nauki, oświaty, kultury; aby uzyskać dorobek na miarę tradycji i potencjalnych możliwości miasta — stolicy Polski Ludowej. Taką jest myśl przewodnią XV Warszawskiej Konferencji Sprawozdawczo-Wyborczej PZPR, która odbyła się 7 bm.

W obradach konferencji w której wzięło udział prawie 400 delegatów reprezentujących 131-tysięczną organizację partyjną stołecznej, uczestniczył członek Biura Politycznego KC PZPR, premier Piotr Jaroszewicz. Na zakończenie konferencji dokonano wyboru nowych władz. Na pierwszym plenarnym posiedzeniu nowo wybranego Komitetu Warszawskiej organizacji partyjnej wybrany został Józef Kepa, zastępca członka Biura Politycznego KC PZPR.

Samochody, lodówki, meble i obuwie na liście importu z CSRS

W piątek 7 bm. podpisany został w Pradze protokół o wymianie towarów i płatnościach między PRL a CSRS na rok 1975. Ustalenia protokołu przewidują znaczny wzrost wymiany towarowej

między obu krajami w stosunku do założenia na rok bieżący zawartych w umowie wieloletniej na lata 1971—1975. Wartość obrotów w 1975 r. wyniesie ponad miliard rubli, a obroty ustalone w umowie 5-letniej zostaną przekroczone o ponad 30 proc.

W imporcie z Czechosłowacji przewidziane są m. in. dostawy maszyn i urządzeń dla wznoszonych inwestycji (w tym dla huty Katowice) i dla modernizowanych zakładów przemysłowych, a także dostawy magnetyzów, kaolynu i artykułów konsumpcyjnych pochodzenia przemysłowego, jak samochody osobowe, motorowery, lodówki, meble, obuwie skórzane, porcelana, szkło stołowe, kosmetyki i szereg innych artykułów, które pozwolą wzbogacić rynek wewnętrzny.

Natomiast do Czechosłowacji będziemy eksportować liczne maszyny i urządzenia, jak obrabiarki, sprzęt dźwigowo-transportowy i budowlano-drogowy, sprzęt motoryzacyjny (w tym samochody Fiat 125 p) oraz urządzenia elektrotechniki silno i słabo prądowej. Ponadto budować będziemy w CSRS wiele obiektów przemysłowych.

Kontynuowane będą także tradycyjne dostawy do CSRS węgla i siarki, jak również przemysłowych artykułów konsumpcyjnych.

Z prac Prezydium Rządu

- ◆ Dalszy rozwój hodowli
- ◆ Usprawnienie procesów inwestycyjnych
- ◆ Ogólnokrajowy przegląd konstrukcji
- ◆ Rozwój działalności naukowo-badawczej i wdrożeniowej

Jak informuje rzecznik prasowy rządu — 7 bm. Prezydium Rządu podjęło, zgodnie z postanowieniami Biura Politycznego KC PZPR, decyzje wykonawcze mające na celu zapewnienie warunków dalszego rozwoju hodowli zwierząt gospodarskich.

Zostały rami

6 bm. plezniani sprawcy skradli z pałacu książęcego w Urbino (Włochy) trzy bezcenne obrazy — „Biczowanie”, „Madonna z Senigallia” i „Madonna z Senigallia” — „Przemiane” Rafaela. N/z: rama po jednym ze skradzionych obrazów. CAF — AP — telefoto

W szczególności chodzi o zwiększenie w najbliższych latach hodowli owiec, co umożliwi m. in. wzrost dostaw wełny skór owezych dla przemysłu tekstylnego.

Powzięto także decyzje dotyczące chowu trzody chlewniej. Przewidziano w związku z tym zwiększenie dostaw pasz dla gospodarstw rolnych rozwijających hodowlę trzody, jak (Dalszy ciąg na str. 2)

S. Olszowski przyjęty przez J. Kadara

Tego samego dnia przed południem Stefana Olszowskiego przyjął premier WRL, Jenoe Fock.

W obu spotkaniach, które przebiegały w serdecznej i bezpośredniej atmosferze, uczestniczyli: minister spraw zagranicznych WRL, Frigyes Puja oraz ambasador PRL na Węgrzech Stefan Jedrychowski.

Nowe ceny farb i lakierów oraz naczyń i urządzeń domowych

Państwowa Komisja Cen komunikuje że z dniem 10 lutego br. podwyższa się ceny detaliczne farb i lakierów nakryć stołowych i wyrobów porcelanowych, naczyń kuchennych i gospodarczych emalowanych i cynkowanych oraz odlewów do domowych urządzeń blucowych i kuchennych. Podwyższe ulegają również ceny, do których jednostki gospodarki społecznej nabywają wyżej wymienione wyroby na cele zapotrzebowane. Konieczność podwyższenia wywołana została przede wszystkim dynamicznym wzrostem cen importowanych z krajów kapitalistycznych surowców zużywanych do produkcji

wymienionych wyrobów. Np. ceny dewizowe surowców importowanych do produkcji farb i lakierów wzrosły w 1974 r. trzykrotnie w stosunku do cen pięcioletnich w latach poprzednich, a ceny blachy stalowej ponad dwukrotnie. Wzrost cen importowanych surowców spowodował tak znaczny wzrost kosztów wytwarzania. Ze produkcja farb i lakierów oraz wyrobów blaszanych stała się głęboko nierentowna. Podwyżka cen wprowadzana w dniu 10 lutego br. likwidując nierentowność produkcji, stwarza równocześnie możliwość lepszego dostosowania podaży do potrzeb rynku.

CO DZIEŃ CONIEŚCIE

W 29 dniu roku słońce weszło o godz. 7.06, zajdzie zaś o godz. 16.35.

Imieniny obchodzą

DZIŚ: Jan, Piotr
JUTRO: Apolonia, Cyryl

Dziurny synoptyk

przewiduje dla Łodzi i województwa następująca pogoda: zachmurzenie zmienne, okresami przelotne opady śniegu. Temperatura minimalna minus i maksymalna 0 st. C. Wiatry umiarkowane i dość silne z kierunków północnozachodnich. Ciśnienie wieczorem 736,8 mm.

Ważniejsze rocznice

1895 — Ur. Ch. Czołbalsan, jeden z założycieli Mongolskiej Partii Ludowo-Rewolucyjnej, działacz państwowy
1915 — Zm. Arkady Cereteli, gruziński poeta i działacz społeczny.

Taka sobie myśl

Zwycięzaj, ale nie triumfuj.

Uśmiechnij się

— Na zakończenie zobaczyli państwo wspaniale wykonany pleruet!

Nowy styl działania w pracy politycznej, w kierowaniu gospodarką i zarządzaniu, nowy styl w codziennym rozwijaniu socjalistycznej demokracji oraz samorządności — to z pewnością znamienne cechy ostatnich kilku lat, które mocno utrwaliły się we wrażeniach i odczuciach obywatelskich. O zdynamizowaniu rozwoju kraju i osiągniętych rezultatach społeczno-ekonomicznych, rozstrzygnęły w ciągu ostatnich dwu lat przede wszystkim czynniki polityczne, tj. odpowiadający stopniowi naszego socjalistycznego rozwoju i potrzebom czasu program, aktywność i inicjatywa wiodącej siły politycznej — PZPR i całego społeczeństwa, a przede wszystkim — i co jest najcenniejsze — coraz powszechniejszy szacunek ludzi pracy dla rzetelnej dobrej roboty.

Fot. A. Wroch

„Fotomontaż” z przyszłością

Gdyby można było wziąć kilka fotografii tej samej dzielnicy i ponakładać na siebie... Wtedy wyraźnie można by w ulamku sekundy uchwycić różnicę dzielnicą lata. W ciągu zwyczajnych dni 210 tysięcy mieszkańców Górnej Łódzi ta zacięra się, staje się mniej uchwytana. Trwają tylko w pamięci zakorzenione głęboko określenia — Zatorze bezwodna pustynia, oaza kontrastów...

Dwa lata dzielące kolejne konferencje dzielnicowej organizacji partyjnej to niewiele w życiu tak dużej społeczności. Tym trudniej jest uchwycić istotne przeciwieństwa. Wiedza o nich najlepiej mieszkańcy „Czerwonego Rynku” posiadacze mieszkań w nowo wzniesionych blokach. Wiedzą najlepiej mieszkańcy ulic, na które dotarła wreszcie po trzydziestu latach woda doprowadzona przedtem beczkowozami. Tych 20 kilometrów sieci wodociągowej zaczęło w historii dzielnicy zupełnie nowy rozdział. Rok bieżący ma bowiem przynieść następne 10,2 km wodociągu w rejonie Józefowa, Chojny i Rudy. Jedyny rejon miasta, którego codzienna atrakcja były beczkowozy, pomalutka zmienia swoje oblicze.

Jest jednak jeszcze jeden element, który decyduje o nowym obrazie Górnej — nowe zakłady przemysłowe. Można bez przesady stwierdzić, że decyzja o kompleksowej modernizacji miasta i jego przemysłu, stała się dla Górnej włączeniem zapłonu. W niezwykle szybkim tempie wyrosła Dąbrowa Przemysłowa — „Polanil”, „Dywilan”, a za tym kryją się tysiące ludzi, którzy zmienili warunki swojej pracy, zmieniając jednocześnie tempo produkcji przemysłowej tego rejonu miasta. Ostatni rok pięcioletki zamknie się na Górnej produkcją o wartości ponad 20 mld zł. Jeśli więc weźmiemy pod uwagę, że w ciągu minionych dwóch lat na modernizację przemysłu wydaktowano na tym terenie blisko 5 mld zł, nie trudno obliczyć, w jakim tempie ten skok inwestycyjny zwróci się w całokształcie naszej gospodarki.

Nie dziwny się jednak, że dla każdego mieszkańca dzielnicy rozmowa o postępie, jaki dokonuje się w jego rejonie dotyczy w pierwszym rzędzie tego ulicy, domu, a dopiero w następnym choć nie mniej ważnym, miejsca pracy, usług, wypoczynku itp. I dopiero na tym tle zorientowała się odpowiedź JANA MATYJASZCZYKA — I sekretarza KD PZPR na pytanie, co uważa za największy sukces instancji i swój w ciągu tych dwóch lat?

— To przede wszystkim integracja wysiłków władz, zakładów i całego społeczeństwa.

Faktem jest, że nigdy dotąd nie było na Górnej atmosfery tak powszechnego zaangażowania we wszystkie sprawy dzielnicę się dookoła. Sucha liczba 70 mln — określająca wartość wykonanych w tym czasie prac społecznych mówi nam niewiele. Trzeba jednak wiedzieć, że kryją się za nią tysiące ludzi, którzy własnoręcznie budowali Park Młodości wraz z Osiedlowym Domem Pracy Społecznej — inicjatywa pierwsza tego rodzaju w całym mieście. To jest z kolei osiem zbudowanych szybko i doskonale ulic, przeważnie na obrzeżach dzielnicy, tam gdzie dotąd warunki komunikacyjne były najgorsze. To są 23 parkingi, 49 wiat na przystankach

autobusowych. To wreszcie drugi w dzielnicy, 5-hektarowy park przy ul. Zapolskiej oraz stadion KS „Łęca”.

Chcę uchwycić generalny kierunek przemian zachodzących w dzielnicy, skupić się trzeba na budownictwie. Z jednej strony mieszkaniowe — dalsza budowa osiedli „Czerwony Rynek”, „Dworzec Chojny”, „Kurak B”, „Rzgowska — Gagarina”, „Zarzewska — Przybyszewskiego”. Z drugiej strony — dalsza budowa nowoczesnych obiektów przemysłowych, budowa nowych oddziałów w istniejących już potężnych włókienniczych i elektrometalowych. To byłyby w sumie jeden kierunek. Sprzężeniem zwrotnym będzie likwidacja smutnych pozostałości tego, co w dzielnicy jest stare niepotrzebne w wysoko zorganizowanym organizmie miejskim lub co prostu nie wysłarczające już do obecnych potrzeb.

Trzeba więc będzie wiele wyburzyć ale przede wszystkim wykorzystywać wszystko co jeszcze nadaje się do poprawienia. 90 mln zł wydano w dwa lata na gruntowne remonty i modernizację starej substancji mieszkaniowej. Przeszkoda najważniejszą słanowi brak sieci ciepłowniczej w rejonie ulic Miłonowej, Kilńskiego, Przybyszewskiego i Pl. Reymonta, Piotrkowskiej. Ten hamulec szybszej mo-

dernizacji zostanie jednak naprawiony w następnej pięcioletce.

Skoro jednak zaczęliśmy już o kłopotach, to nie ma co ukrywać i pozostających. Na przykład ostrye przyspieszenie budowy sieci wodociągowej, mające związek z wodociągami Sulejów — Łódź, sprawiło z kolei zahamowanie prac kanalizacyjnych. I na 20 km wodociągów wybudowano niespełna 4 km sieci kanalizacyjnej. W roku bieżącym tempo w tej dziedzinie zapowiada się równie małe.

Kłopot najpoważniejszy, do którego w wielu rozmowach nawigowali wreszta wszyscy mieszkańcy Górnej, to baza kulturalna dzielnicy. Policzmy: 4 zakładowe domy kultury, dwa domy spółdzielcze i cztery kina — „Wolność”, „Roma”, „Muza” i „Rekord”, z czego trzy ostatnie zakwalifikowane są do wyburzenia i to już niebawem. Tak więc w tej dziedzinie jest bardzo wiele do zrobienia i wszyscy zdają sobie z tego sprawę.

Ale do zrobienia jest w ogóle jeszcze o wiele, wiele więcej. Ciągłe jeszcze prawem kontrastu z mora jest woda, stare budynki mieszkalne, oddziały produkcyjne, gdzie warunki pracy dalekie są od tych, jakie tworzymy w nowych zakładach. Tak więc nawet ten specyficzny fotomontaż, jakiego dokonujemy tu wspólnie, zdradza pole do zacieńszenia, obszary na których mieszkańcy dzielnicy będą mieli w ciągu wielu jeszcze najbliższych lat bardzo dużo do roboty. Prawda jest jednak także, że nikt się od tej roboty nie uchyla. Inicjatywa wychodzi od mieszkańców chcących by ich ulica i dom prezentowały się lepiej niż dotychczas.

Tak jak nie da się porównać z obrazem sprzed dwóch, trzech lat fotografia Górnej dnia dzisiejszego, tak nie przystaje do nich obraz dzielnicy, jak sami jej mieszkańcy przedstawiają sobie na progu lat osiemdziesiątych. Najważniejsze jednak jest to, że dotychczasowe wyniki społecznej ofiarności i zaangażowania, czynią ten fotomontaż z przyszłością każdego dnia bardziej realnym.

LESZEK RUDNICKI

Dwa lata w życiu dzielnicy wielkiego miasta przemysłowego to okres niewielki, tylko wycinek programu, zakrojonego w skali i perspektywie, podporządkowanej harmonijnej całości, jaką stanowią problemy ogólnomiejskie i ogólnokrajowe. Ale gdy okres taki podsumowują na Dzielnicowej Konferencji Sprawozdawczo-Wyborczej delegacji z różnych śródownisk, różnych przedsiębiorstw — na wiele spraw i problemów, rzucony zostaje jak gdyby sноп jaskrawego światła, pozwalający je lepiej dojrzeć, zrozumieć, sklasyfikować i ocenić. Są wśród nich sprawy różne — przemysłu, warunków prac, woli, inicjatywy ludzkiej. Mówią o niej przed swą konferencją delegaci Widzewa:

ALOJZY DWORNICZAK — I sekretarz KD PZPR: Miniona kadencja charakteryzowała się wieloma inicjatywami widzewskiej organizacji partyjnej zmierzającej do maksymalnego wykorzystania doświadczeń, wiedzy i ambicji ludzi pracy w procesie kierowania dzielnicą. Wyniki jakie osiągnęliśmy, są na pewno dobre i dają wiele satysfakcji. Posiadamy jednak świadomość, że stać nas na więcej. Wszystkie problemy rozwiązywaaliśmy w atmosferze wzajemnego zaufania i szczerości. W ścisłej więzi z klasą robotniczą, zalogami mieszkaniową Widzewa. Ten styl pracy przyczynił się do osiągnięcia wielu pozytywnych rezultatów.

Przyjęty 5-letni program rozwoju dzielnicy nie został jeszcze w pełni zrealizowany. Jest na to jeszcze dość czasu, jeżeli tylko na niższych odłogach naszego wspólnego działania zapanuje atmosfera podobnie dynamicznej koncentracji jak na tych najlepszych. Rok 1975 i przyszła 5-letka to okres realizacji najbogatszego z dotychczasowych programów rozwoju dzielnicy. Przed członkami partii i wszystkimi mieszkańcami, stoi więc odpowiedzialne zadanie. Potrzebne będzie do tego krytyczne i samokrytyczne podejście do wielu niedomagań i słabości występujących w pracy niektórych instytucji i w ludzkich postawach. Dzielnica widzewska jest drugą pod względem wielkości dzielnicą Łódzi, zamieszkiwana przez 89.300 mieszkańców. Tradycyjną cechą tej dzielnicy jest jej rozwinięty przemysł, zatrudniający 50 tys. pracowników. Zadania ubiegłolecie w zakładach naszej dzielnicy były niełatwe ale zostały

REALIZM I DOŚWIADCZENIE

wykonane. Największą dynamikę wzrostu osiągnął przemysł elektromaszynowy, reprezentowany przez tak znane zakłady jak „Wizamet”, „Ema-Elester”. ZM im. J. Strzeleckiego. Warto podkreślić, że wzrost produkcji odbywał się we wszystkich naszych zakładach w 100 proc. drogą podniesienia wydajności pracy. Również w zakładach przemysłowych lekkich możemy odnotować wiele korzystnych nowych zjawisk w produkcji. Przede wszystkim zaś znaczna ilość nowych oczekiwaných na rynku wyrobów.

Intensywna modernizacja przemysłu, wprowadzanie nowych technologii oraz poprawa organizacji pracy, wpłynęły nie tylko na lepszą wydajność, ale i na wysokość zarobków. Średnia płaca nominalna wzrosła w przemyśle dzielnicy w ciągu 2 lat o 27 proc.

Widzewski przemysł pracuje nadal w bardzo trudnych warunkach lokalowych. W związku z tym problemy bhp i socjalne muszą być nadal, tak jak były w tej kadencji, przedmiotem szczególnego zainteresowania naszych instancji, oraz administracji przedsiębiorstw. W dalszym ciągu problemem ogromnej wagi jest też właściwe wykorzystanie potencjału produkcji, jakim obecnie dysponujemy — głównie poprzez lepszą rytmikę pracy.

ZDZISŁAW NOWAKOWSKI — I sekretarz KZ PZPR ZAE „Ema-Elester”: Doskonale treści, stylu i metod działania instancji i organizacji zakładowych, to jedno z podstawowych zadań każdego ognia PZPR.

Nasz komitet zakładowy chce umocnić trzon robotniczej organizacji zakładowej, rozwijać szeroko pracę z aktywnym bezpartyjnym, opierając się na wyróżniających się pracownikach, racjonalizatorach, aktywnie związkowym, bezpartyjnym i ZMS. Wyróżniający się robotnicy zapraszani są na otwarte zebrania grup partyjnych i POP. Wspólnie szukamy sposobów rozwiązania problemów wymagających aktywnego udziału całej załogi. Na zebraniach tych przedstawiamy trudne problemy ogólnozakładowe często nieznanne lub niezrozumiałe dla części pracowników, od których później zależeć będzie ich realizacja. Czynnikiem wychowawczym jest także rozliczanie bez taryfy

ulgowej i w sposób jawny, wszystkich zadań postawionych przed członkami PZPR.

Nasza organizacja zakładowa wspólnie z organizacją masową — związkami zawodowymi, przygotowuje i analizuje materiały na różnego rodzaju narady, lub KSR. Wspólnie zastanawiamy się nad warunkami socjalnym załogi, nad rozbudową ośrodków wypoczynku rozwojem ruchu turystycznego itp. Rozumiemy, że podejmowanie odpowiedzialnej decyzji, wymaga elementarnej wiedzy ekonomicznej. Dlatego też czynimy wysiłki, by coraz szerzej popularyzować wśród załogi wiedzę ekonomiczną.

Cieszy nas też, że w sposób nieschematyczny udaje się nam realizować program pracy KZ PZPR z najmłodszymi pracownikami. Dążymy do tego, by młodzież podnosiła swą wiedzę zawodową i polityczną. Przygotowujemy się w ten sposób do wysuwania w miarę możliwości ludzi młodych na wyższe stanowiska, trzymając się jednak zasady że nie jest to niemożliwe bez rzetelnej wiedzy i doświadczenia.

JERZY JAKUBOWICZ — drukarz na wykończalni LZPB im. Obronców Pokoju: Rozwój socjalistycznej demokracji oraz samorządności załogi i mieszkańców dzielnicy to zadanie, którym każdy dziś interesuje się na co dzień. Jest to z pewnością następstwem wzrostu ogólnej aktywności społecznej w ostatnich latach, wywołanej przez politykę społeczną kierownictwa partii i rządu. Dalszemu udoskonaleniu uległa praca tak ważnych ogniw demokracji socjalistycznej, jakimi są związki zawodowe, samorządy robotnicze i organizacje społeczno-polityczne. W naszym ogromnym wielowydziałowym przedsiębiorstwie funkcje tych właśnie ogniw mają szczególne znaczenie.

Jest jeszcze tak wiele do zrobienia. W dziedzinie poprawy warunków pracy i atmosfery zrobiliśmy w ciągu tych dwu lat najwięcej. Usunęliśmy wiele źródeł konfliktów. W naszym ponad 10-tysięcznym kolektywie pracowniczym wpływało kiedyś rocznie ponad 500 skarg i interwencji. Teraz ich liczba zmalała do niecałych 200. Każdej interwencji, postulatowi poświęcamy wiele uwagi. Każdy wniosek, jeśli tylko jest konkretny i realny, ma swoje echo. W sposób jawny i demokratyczny rozwiązujemy obecnie sprawy tak kiedyś trudne jak np. dzielenie premii i nagród. I okazuje się, że wcale takie trudne te sprawy nie są. Jawnie z udziałem ludzi cieszących się zaufaniem załogi, oceniamy indywidualnie pracę każdego i nagradzamy konkretne zasługi. Wysokość nagród i nazwiska wyróżnionych podajemy w informacjach szeroko dostępnych.

Podobnie popularyzujemy dorobek zawodowy naszych pracowników oraz stopień zaangażowania zadań planowych w skali dnia i miesiąca na zmianach i wydziałach. To przyczynia się do tego, że samorządnie kształtują się dobre wzory rzetelności, poszanowania wspólnej własności i szacunku dla dobrej pracy. Cieszy nas wszystkich ta dobra atmosfera. Ludzie w jej wyniku coraz silniej czują się związani z zakładem, czego dowodem — stała troska o jego estetykę i wygląd samorządnie prace. W 1974 r. każdy nasz pracownik przepracował przy różnego rodzaju pracach społecznych 12 godzin.

M. KRAJÓWNA

